

NOBEL HÒA BÌNH 1973 MÁU & NƯỚC MẮT

Hiệp Định Paris ngày 27.1.1973 được ký kết tại Paris, do "bốn bên, hai phe". Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, Việt Nam Cộng Hòa, Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa và Cộng Hòa Lâm Thời Miền Nam Việt Nam. Tiếng thế, thực chất là Mỹ bán đứng Việt Nam Cộng Hòa, càng sớm càng tốt, để mau chóng rút chân khỏi Nam Việt Nam. Đó là cuộc "đi đêm" giữa Hoa Thịnh Đốn và Bắc Kinh, giữa "đế quốc và cộng sản". Việc Viện Nobel Hòa Bình Na Uy chỉ chọn Kissinger (Hoa Kỳ) và Lê đức Thọ (cộng sản), thay vì có cả Trưởng phái đoàn Việt Nam Cộng Hòa và Cộng Hòa Lâm Thời Miền Nam Việt Nam cũng phải được giải Hòa Bình, nếu như bản chất của Hội Nghị Paris nhằm tới một nền Hòa Bình công chính, do sự đóng góp của các bên. Tất nhiên sau đó, với Hiệp Định Paris ngày 27.1.1973, cả thế giới đều thấy rõ: "chỉ ký mà không kết!". Lê đức Thọ khước từ Giải Nobel Hòa Bình vì chủ trương "vừa đánh, vừa đàm" của Hà Nội. Giữa hai trận đánh là một cuộc đàm phán. Trước sau, người dân Việt Nam, hai miền, thật sự là nạn nhân của "đồng chí" Bắc Kinh, Mạc Tư Khoa và "đồng minh" Hoa Thịnh Đốn. Phải chăng chỉ vì chúng ta, những người Việt Nam thích bạo lực, bấy lâu nay nói nhiều mà chưa từng một lần thật sự thương xót và tôn trọng hai chữ "đồng bào" ? Đừng hão huyền "đồng minh và đồng chí" nữa! Đồng chí hoặc đồng minh, dù có tốt, cũng không là người nhà. Chỉ đồng bào mới thật thương nhau!!!

* * *

KISSINGER LÀ AI ?

Henry Kissinger sinh ngày 27 tháng 5 năm 1923 tại Fuerth, Germany. Năm 1938 tới Hoa Kỳ và năm 1943 được nhập tịch Hoa Kỳ, ngày 19 tháng 6 Tốt nghiệp BA (Degree Summa Cum Laude) tại Đại Học Harvard năm 1950, MA và PhD tại Harvard trong các năm 1952-1954, Henry Kissinger. Bộ Trưởng Ngoại Giao thứ 56 của Hoa Kỳ, từ 1974 tới 1977. Liên tục giữ chức vụ Phụ Tá An Ninh Quốc Gia cho Tổng Thống Hoa Kỳ từ 1969 tới 1975. Sáng lập viên

kiêm Chủ tịch của "Kissinger Associates", một "công ty" Cổ Vốn Quốc Tế. Lập gia đình với Ann Elizabeth và David. Năm 1974 Henry Kissinger lấy Nancy Maginnes.

CHỊU ĐỨNG VÀ THĂNG THẾ!

Henry Kissinger viết nhiều sách chính trị, nhưng lại thích đọc sách văn chương, nhất là các tác phẩm của nhà văn Mỹ, William Faulkner (Nobel Văn Chương năm 1949). Năm 1973, lúc nhận nửa giải Nobel Hòa Bình, Kissinger đọc một bài diễn văn sắc bén, nhấn mạnh tới một đoạn: "Trong bài đáp từ khi nhận giải Nobel Văn Chương, William Faulkner đã nói rõ ràng về niềm hy vọng của ông: "Người ta không chỉ đơn thuần chịu đựng, mà người ta còn muốn thăng thế!". Ngày nay, chúng ta sống trong một thế giới phức tạp, lại đâu chỉ có chịu đựng mà còn phải thăng thế -vượt lên nhanh, khỏi những đe dọa- để thoát ra ngoài sự kiểm soát của nó, sự phức tạp và vượt lên khỏi mọi xung đột làm mờ tối nền hòa bình tự nhiên."

Henry Kissinger và Lê đức Thọ (Ảnh của Chóe-Nguyễn Hải Chí)

Trên nền gỗ mục, nước sơn vẫn thường bóng bẩy ? Khi 80% tổng sản lượng thế giới, lúc nào cũng nằm trong tay 20% nhân loại, thì chỉ có thứ hòa bình áp đặt, nó chỉ là "sự yên tĩnh của thế giới bất công". Nền hòa bình ở Việt Nam, sau năm 1975, là một thí dụ. Người ta giết một vị Nguyên Thủ Quốc Gia để đổi lấy việc nửa triệu lính Mỹ vào Việt Nam, cùng với những vũ khí độc hại, giết người hàng loạt. Người ta giết một triệu người lính đàn ông phải "chịu đựng" để đổi lấy một cuộc rút quân, thăng thế "trong danh dự" ? Nhưng nước sơn, sự dối trá hoa mỹ, cũng không che được mắt người, điều mà Henry Kissinger cũng biết: "Chắc chắn chiến tranh đã phải đầu hàng cho một nền hòa bình không chắc chắn ở Việt Nam. Nơi mà chỉ có nỗi tuyệt vọng và sự hủy hoại, giờ này chỉ còn biết hy vọng, cho dù mong manh." Liên ngay câu nói trên, chứa lòng ngờ vực về một thành quả mà căn cứ vào đó, người ta tặng giải thưởng, Kissinger vội vã nói về vai trò cầm cân, nẩy mực của nước Mỹ, cho một nền hòa bình thế giới:

“Mục tiêu của Hoa Kỳ là dựng nên một cấu trúc hòa bình, mà các quốc gia đều chung nhau nguyên tắc, và vì thế mà các quốc gia đã có một sự cam kết. Chúng tôi tìm kiếm, không giới hạn, một thế giới ổn định, như nhịp cầu nguyện vọng cao cả của con người về thanh bình cho công chúng”. Ở một chừng mực nào đó, Henry Kissinger có vẻ như khiêm nhường trước ½ Giải Thưởng Nobel Hòa Bình của mình của mình: “Mọi thành tựu cá nhân không đáng ghi nhớ, để có một nền hòa bình vĩnh cửu, cần đi tới những thành tựu của cả nhân loại”. Điều đáng nói là chúng ta, người Việt cả hai miền Nam Bắc, kể từ năm 1973 tới nay, vẫn chưa thấy đất nước có một nền “hòa bình tự nhiên”, nên không có gì đáng trách những “khủng bố” văn hóa và kinh tế đến từ các quốc gia giàu có bạo lực. Cuba, không dầu lửa, dù ở sát nách nước Mỹ, vẫn được “tự do” phi dân chủ trên nửa thế kỷ.

Nỗ lực, thiện chí và phóng khoáng “Như Alfred Nobel đã nhìn nhận, một cá nhân, một quốc gia không thể giành được hòa bình. Hòa bình chỉ có được do nỗ lực của nhiều người, với tầm nhìn phóng khoáng và thiện chí ở khắp nơi trên thế giới”. Chính Henry Kissinger đã nói như thế để chấm dứt bài diễn văn nhân ngày lãnh giải Hòa Bình 73. Việt Nam, một thế giới thu nhỏ, câu nói của Alfred Nobel vẫn còn đúng.

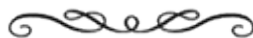
* * *

PHỤ LỤC

Sau khi Viện Nobel Hòa Bình Na Uy loan báo Giải Nobel Hòa Bình 73 trao cho Henry Kissinger và Lê đức Thọ.

Phát ngôn viên Phủ Tổng Thống lúc bấy giờ là ông Bùi Bảo Trúc đã trả lời trước báo chí ngoại quốc rằng: “Giải Hòa Bình 1973 trao cho Kissinger và Thọ, cũng giống như bằng “Tiết Hạnh Khả Phong” được trao cho mẹ Tú Bà, và Hội Phụ Huynh Học Sinh được trao bằng đạo đức cho bọn Mafia”

Quân Thiên Phụng

Nguyễn Thị Vân Hà

Posted by: anticongsan in Bình Luận